

בס"ד יג' אדר ב' ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 17: 35
 צאת השבת - 18: 26
 רבנו תם - 19: 10
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1200
@ שבת זכור - מוציאין ב' ספרים.
@ לא אומרים "צדקתך".
@ ביום ראשון יד' אדר, "פורים דפרזין".
@ ביום שני טו' אדר, "שושן פורים".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
"צנת נכר צנת חפץ"
 לארגון "אברהם יגל"
מענייני הפרשה:

פרשת ויקרא שבת זכור

כפס"ד"ן: "ויאמר שמואל"
 (שמואל א' טו')
 יום חמישי תבא יח' אדר ב'
 בלילה "שעון קיץ"

❏ "ויקרא לו אהל מועד"
 למה נקרא "אהל מועד"? שהוא מועד לדיברות, שבתחילה היה הדיבר בכל מקום, מששוקם המשכן לא היה הדיבר אלא באהל מועד.
❏ "וככל קרבן מנחתך במלח תמלח"
"במלח תמלח" - אותיות **בלחם תמלח**, ורומז לדברי חז"ל שבזמן שבית המקדש קיים, מזבח מכפר. עכשיו שאינו קיים, שולחנו של אדם מכפר עליו. ובזוהר כתוב שצריך שני דברים: שיאמר דברי תורה על השולחן ושיתן ממנו צדקה לעניים ועדיף שיתן לו לחם שמזומן לו למאכל. וכן ניתן לרמוז שאלו אותיות **'במחל תמחל'** שתהיה מעביר על מידותיך ותזכה ע"י כן לתורה. וכן: רמוזות האותיות: **'חמול תחמל'**. (ע"פ אלף המגן)

← הקבי"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
 ← פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.
❏ "ויקרא אל משה"
 כתוב באלף זעירא. הכלי יקר מביא בשם המדרש, למה מתחילין התינוקות ללמוד פרשת ויקרא? מפני שחומש ויקרא מדבר מענייני הקרבנות, ומה הקרבנות טהורים, כן תינוקות של בית רבן טהורים. וזהו הרמז אל"ף קטנה, לרמז שתינוקות יתחילו כאן את לימודם.
❏ "ובמלך את ראשי"

❏ "וערכו עצים על האש"
 אלו עצים לא נשרפים במערכה ומדוע? כל העצים כשרים למערכה חוץ מגפן וזית בגלל שיש להם פירות משובחים.
מילתא דבדיחותא לפורים
❏ דיאטה של המן - ניתן לעשות היום דיאטה בקלות על ידי נתינת **'טבעת'** בקיבה, ועל ידי זה מוריד הרבה ממשקלו. יש ליישב קושיא חזקה במגילת אסתר, כי מתחילה נאמר שם: **"וימלא המן"** - משמע שהיה שמן, ואילו אחר כך כתוב: **"איש צר ואויב המן הרע הזה"** - משמע שהיה רזה. ועל פי האמור, יש ליישב בפשיטות, דכאן קודם נתינת ה"טבעת", כאן לאחר נתינת ה"טבעת".
❏ "הכסף נתון לך"
הכסף בגימטריא 165, **העץ** גם בגימטריא 165, אחשוורוש רמז להמן שהכסף נתון לך, שבסוף הוא יתלה על העץ.

כתב בספר החינוך, מה הטעם שבעולת העוף עושים **"מליקה"**, ולא כשאר הקרבנות שצריך **"שחיטה"**? מפני שבני ישראל נמשלו ליונה, ובני ישראל נקראים בתורה "עם קשה עורף", לכן עושים מליקה, שהיא קציצת העורף, לרמז שיש להסיר את הקשה שבעורף מן היונה שהם בני ישראל.
❏ "אדם כי יקריב"
 למה כתוב **אדם** ולא כתוב **איש**? כתב רש"י: לומר מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהרי הכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל.
❏ "ויקרב ויכרעו ירחיץ במים"
 כל מי ששב בתשובה צריך לרחוץ עצמו "בקרביו" - **הפנימיות שלו**, "וכרעו" - החיצוניות. (שפתי כהן)
"אם עולה קרבנו"... **יקריב אותו לרצונו** (א' ג')
 אם אדם רוצה להגביה עצמו משפל המדרגה להתעלות ולהתרום - "יקריב אותו לרצונו" **יקריב את רצונו לפני ד'.**
❏ "כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה"
 אומר הבעל הטורים הטעם, ששאור מרמז ליצר הרע, ולכן הזהיר על הדבש לרמז, שיצר הרע מתוק לאדם כמו דבש.
❏ "אדם כי יקריב מכם"

פ"ת הניבים והפזמונים
דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו = משתדל לעשות טוב לעמו ומתקן תקנות המביאות אשר ושלום.
דוגמה: הרב הראשי, עושה טוב לעמו ומתקן תקנות שתבאנה אשר ושלום, לכן נאמר "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל - זרעו".
מקור: דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל - זרעו. (ניבונכך)

כתוב **"אדם"** שזה ר"ת אברהם דוד משה שמלמדים אותנו להיות דמות לחיקוי לאחרים, הן בעירנו ובארצנו וכל שכן במשפחתנו. התיבה **"כיי"** ר"ת כל יהודי או כל יחיד שצריך להקריב מעצמו למען האחרים. (שלמה אלביליה)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"יחידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

הליכות פורים וקריאת המגילה במוצאי שבת

א. אין להביא המגילה לבית הכנסת ביום השבת לצורך קריאתה בלילה, שהרי הוא כמכין משבת לחול.

ב. כשחל פורים במוצאי שבת, גם הנשים חייבות בברכת מאורי האש. [ילקוט יוסף מועדים שבי. על פי המבואר בשו"ת יביע אומר חלק ד' חלק אורח חיים סימן כד סק"ז] כשחל פורים (של ערי פרזות) במוצאי שבת, יאמרו אחר העמידה חצי קדיש, "שובה ה' עד מתי...", "ויהי נועם", "יושב בסתר..." עד "ואתה קדוש". אחר כך יקרא המגילה. ונכון לברך לפני מקרא מגילה בורא מאורי האש, כדי שלא יהנו מהנר במוצאי שבת קודם שיברכו עליו. וכן פשט המנהג להקדים קריאת המגילה לפני ההבדלה.

ד. הכל חייבים בקריאתה של המגילה, אנשים, נשים וגרים. ולכן הנשים שאינן יכולות לבוא לבית הכנסת לשמוע מקרא מגילה מהשליח ציבור, או שאינן יכולות לשמוע קריאתה היטב מפי הקורא, מפני הפרעות שבבית הכנסת במקום שמכים המן וכיו"ב, חייבות לשמוע קריאתה היטב מפי אדם הבקי בקריאתה.

ה. קטנים שלא הגיעו לחינוך אין להביאם לבית הכנסת, שהם רק מבלבלים את השומעים החייבים בקריאתה. והמביאים לבית הכנסת, חטא רבים נשא. ולכן על כל גבאי בתי הכנסת לעמוד על המשמר להשגיח בעין פקוחה שלא יפרעו הקטנים בהכאות המן ברעשנים ובאקדחי פורים, ופיצוצים אחרים (קפצונים), הגורמים להפרעות הסדר בבית מקדש מעט, וגרימת מניעת שמיעת מקרא מגילה כהלכה לאנשים המחוייבים בה.

ו. על הש"צ לעורר את הקהל לכווין לצאת ידי חובת מקרא מגילה, וגם הוא יכוון להוציאם ידי חובה, שמצוות צריכות כוונה.

ז. בליל פורים נכנסים לבית הכנסת בבגדי יום טוב, ואומרים מזמור "על איילת השחר" לפני תפילת ערבית, שהוא מענין היום, ובתפילת ערבית יאמרו "ועל הניסים" אף על פי שעדיין לא קראו המגילה.

ח. צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה לבל ידלג אף תיבה אחת ממנה, כי רבו הפוסקים הסוברים שאם חיסר אפילו תיבה אחת מהמגילה לא יצא ידי חובתו. ועל כן ישתדל הקורא לבטא היטב כל מילה כדי שכל הציבור ישמעו ויצאו ידי חובת מקרא מגילה. ובמקום שהתינוקות מרעישים באמירת המן וכדומה, על הש"ץ להמתין עד שיעבור הרעש, ולחזור התיבה ההיא כדי להוציא מי שלא שמע התיבה כראוי.

ט. אסור לדבר בעת קריאת המגילה עד לאחר הברכה האחרונה. ואם עבר השומע את הקריאה ודיבר דברים אחרים בעוד שהקורא ממשיך בקריאתו, לא יצא, וצריך לחזור ולקרא מאותו פסוק והלאה. ויכול לומר כמה תיבות וכדי מתוך החומש כשאין תחת ידו מגילה כשרה.

י. מצווה לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון, שבסך הכל חייב בכל הפחות שתי מתנות לשני אביונים. ויוצאים ידי חובה בין בנתינת מעות, בין בתבשיל, או דבר מאכל אחר. ומן הדין די בנתינת פרוטה אחת לכל אביון. וירא שמים יתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, והנה שכרו אתו ופעולתו לפניו.

יא. מצוה להרבות בסעודת פורים. ויוצאים ידי חובה בסעודה אחת. ומן הדין אין סעודת פורים צריכה פת, אולם נכון לחוש לכתחילה לדעת הפוסקים הסוברים שצריכה פת.

יב. מה שנוהגים להתחפש וללבוש פרצופים ומסכות בפורים, אין כל איסור בדרך, אולם אסור באיסור מוחלט לאיש ללבוש שמלת אישה, וכן לא תלבש אישה בגדי איש, גם ביום פורים.

מכל מלמד השכלתו

© כל המצוות נמצאות במילה 'מגילה'

המילה "מגילה" יש בה משהו מיוחד, אולייתיה מרכיבות את כל מצוות הפורים.

מגילה - החובה לקרות המגילה בלילה וביום.

לגימה - "חייב איניש לבשומי בפוריא עד דלא ידע".

מילגה - משלוח מנות ומתנות לאביונים.

גלימה - המנהג להתחפש בפורים.

גמילה - סעודת פורים (אברהם אבינו ערך משתה ביום היגמל את יצחק).

© ייחודו של פורים

זהו החג היחיד ביהדות שמדגיש ומעודד שתיית יין, כמאמר חז"ל: "חייב אדם לבסומו עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". (מגילה ז:).

בחג הפורים תיקנו סעודה ומעשי רעות כהודאה על הנס, שלא כמו בחג הפסח וחג החנוכה שבהם תיקנו אמירת הלל להודות על הניסים. על פי הרב מרדכי יפה סיבת הדבר היא כי בפסח וחנוכה הייתה הצלה רוחנית להבדיל מחג הפורים שבו הייתה הצלה גשמית.

© מדוע אומרים 'קדיש' אחרי קריאת המגילות - שיר השירים, רות וקוהלת - ואילו אחרי קריאת מגילת אסתר אין אומרים 'קדיש'?

כי המן לא השאיר אחריו 'קדיש'.

חרבונא צדיק ארשע ?!

"ויאמר חרבונה... גם הנה העץ"

"אמר רבי אלעזר: אף חרבונה רשע באותה עצה היה". (מגילה טז)

שאל המגיד מדובנא: משמע, שחרבונה מאשים את המן הרשע על שהיך עץ לתלות את מרדכי, ומדוע סובר רבי אלעזר, שחרבונה רשע ובאותה עצה היה?

אלא - אמר המגיד - יובן ע"פ משל: עני עיוור פסע בדרך ואליו התלווה נער קטן שהנהיגו והנחה אותו. לפתע הרגיש העני כי צרור כספו - ובו עשרים מטבעות נחוסת - אבד.

התחיל העני לבכות ולהתאונן: אוי לי ואבוי לי! נותרתי ללא פרוטה. ראה הנער את צערו של העיוור, נכמר רחמיו עליו ואמר: הנה מצאתי את כספך! הא לך צרורך ובו עשרים מטבעות.

תפס העני את הנער והכהו על לחיו.

מדוע אתה מכה אותי, זעק הנער, לא די שהשבתי לך את האבידה, אתה משיב לי רעה תחת טובה!?

חלילה, השיב העני, אין אני משיב רעה תחת טובה, אלא, ברור לי שאתה גנבת לי את צרור כספי, שאם לא כן, מהיכן ידעת כמה מטבעות היו בו...?

כך הנמשל: מהיכן ידע חרבונה את מידותיו המדויקות של העץ...?

אין זאת אלא, שרשע היה ובאותה עצה...!

אין לפגוע בזולת - אפילו לא בפורים

הרב פ. ס. הוא אחד משני משולחים הנוסעים מדי שנה לחו"ל בשליחות אחד ממוסדות התורה החשובים בבני ברק על מנת לאסוף כספים לאחזקתו. באחד מנסיעותיהם הם פקדו את בתי הגבירים היהודים במונטריאל שבקנדה. כשישבו בטרקלינו של אחד הגבירים שח בפניהם בעל הבית על צרה המצויה בביתו המעיקה עליהם קשות. "כפי שאתם רואים, הקב"ה בירכני בעושר רב ולא חסר לי מאומה במילוי הצרכים הגשמיים, אבל מה כל זה שווה לי אם לא נפקדנו בילדים, הדבר מדיר שינה מעינינו. אנו נשואים מזה שנים רבות ועושרנו הרב איננו שווה מאומה, אלמלא יהיה לנו דור המשך. פישפשתי במעשי ואני חושב שהעונש הגיע לי משמים בגין מעשה שעשיתי בימי בחרותי כשלמדתי באחת הישיבות בבני ברק." ומעשה שהיה כך היה: "כאחד הבחורים שהיו מעורים בחברה, עליתי על הבימה בליל פורים אחד "והתלבשתי" על אחד הבחורים. ביזיתי והעלבתי אותו לעין כל וסיפרתי את קלונו ברבים. הבחור הסמיק והחוויר חליפות ופניו האדמו מרוב בושה. וגם לאחר שהחברים רמזו לי שאני מגזים המשכתי להעליב אותו ולא נחה דעתי עד שהבחור הכתי בדמעות, אין לי ספק שבגלל מעשה מחפיר זה בא עלי העונש הזה."

המשולחים ששמעו את הסיפור הזדעזעו מאוד אך לא הבינו מה רצונו מהם. וכששאלוהו על כך הוא השיב: "כיון שאני מתגורר בקנדה ואין לי מושג היכן נמצא כיום הבחור שפגעתי בו, אני מאוד מבקש שתחזרו לארץ ישראל תעשו כל מאמץ לאתרו ולבקש ממנו מחילה בשמי, אני מוכן לשלם לנפגע ככל שידרש". הוא הוציא סכום גדול של כסף ומסרו לידי המשולחים.

כשחזרו ארצה פתח הרב פ.ס. את ספר הטלפונים של בני ברק וגילה לשמחתו את השם שמסר לו הגביר הקנדי, הוא צלצל ושאלו האם למד בישיבה פלונית בבני ברק באותה תקופה וכשהתברר שהוא האיש, הוא ביקש להיפגש עימו.

בבואם לפגישה, רק הזכירו את שם האיש שפגע בו הוא נרתע ואמר: "אל תזכירו לי את השם הזה... הוא ביזה אותי בצורה מחרידה!". "אבל בדיוק למטרה זו באנו אליך", אמרו וסיפרו שזה עתה חזרו ממונטריאל ופגשו את האיש שפגע בו והוא בוכה ומצטער מרה ומבקש סליחה ומחילה על מה שעשה. "לא בא בחשבון, לעולם לא אוכל לסלוח לו על מה שעשה ליי השיב. הם סיפרו לו את סיבלו של האיש שלא נפקד מזה שנים רבות בילדים והוא בטוח שנענש משמים כיון שפגע והעליב, והוא מתחרט על מעשיו ומבקש מחילה גמורה על כך. אך הנפגע מאן לסלוח. פנה אליו אחד המשולחים ואמר: "תראה, הינך יודע שאנו לא קשורים כלל לסיפור ודע כי כל מטרתנו לדאוג לטובתך ולטובת האיש שפגע בך, בעוד מספר דקות ילך כל איש לביתו ולעסקיו אבל יבוא היום, אחרי 120 שנותינו וכולנו נעלה לבית דין של מעלה לתת דין וחשבון על כל מה שעשינו בעולם הזה, פשוט וברור שהאיש שפגע בך יקבל עונש על מה שעשה, ואולי יצא נקי כי קיבל את עונשו כאן בעולם הזה, אבל אז יפנו אליך בטענות קשות ויאמרו – הרי

בגללך לא היו לאדם הזה ילדים! יזכירו לך את בואנו אליך, את התחנונים וההפצרות שהפצרנו בך למחול לו, ויטענו נגדך מדוע לא היית מוכן להתפייס, אך ורק כדי להיטיב לאיש ההוא כדי שיזכה בילדים.

האם תהיה לך תשובה לטענות אלו? האם אתה מוכן לקחת על עצמך אחריות נוראה שכזו?" הדברים חדרו ללבו והוא ביקש לחשוב, אחר קם ממקומו ואמר: "אני מוכן לסלוח לו". "האם הינך מוחל וסולח לו בלב שלם?" שאלו. "כן, אני סולח בלב שלם" - השיב.

"אם אנו כבר נמצאים אצלך, יש לנו את מס' הטלפון של האיש שפגע בך, בוא ונתקשר אליו ונקשר ביניכם ותגיד לו בפה מלא שהינך מוחל לו."

הרבה דמעות זלגו מעיני הנוכחים באותו מעמד של מחילה וסליחה, שנעשה בין מונטריאל לבני ברק.

כעבור שנה ביקרו המשולחים שוב בבית הגביר למטרת צדקה עבור הישיבה, רק ראה אותם הגביר, מיד התנפל עליהם בנשיקות וחיבוקים והובילם לאחד מחדרי הבית, שם ניצבה עריסה של תינוק. "לפני 3 שבועות עשינו לו ברית מילה", אמר ופרץ בבכי נסער. והדברים מדברים בעד עצמם, פשוט לא כדאי לפגוע בשום אדם, גם לא בהצגות ביום פורים.

פרפראות לפורים

@ נדבן אחד שאשתו קמצנית, הזמין פעם אחת קבוצת עניים לסעודת פורים. ראו שהאשה מגישה לבני הבית רבע עוף לכל אחד, ואילו להם העניים, רבע עוף לארבעה אנשים. מיד קם אחד מהם וקרא: רבותי, קומו ונתפלל מנחה! אמר לו בעל הבית: מה אתה ממחר, הלוא טרם אכלנו והשעה היא רק רבע לאחת! השיב לו העני בחיך: אצלך בצלחת רבע לאחד אבל אצלנו רבע לארבע...

@ "מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". יש לומר בצחות דהנה בפורים מרבים מאד בנתינת צדקה, כדי לקיים מצות מתנות לאביונים. והנה העשיר מקלל את המן כי גרם לו הפסד ממון, ואילו העני מברך את מרדכי שעל ידו זוכה במתנות. זה שאמרו חכמינו: "מיחייב איניש לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", היינו שלא ידע אם הוא עשיר שאומר "ארור המן", או אם הוא עני האומר "ברוך מרדכי".

@ עם הארץ אחד שאל את חברו: משה רבנו כידוע נולד ביום ז' באדר, אם כן יוצא שיום הברית מילה שלו חל ב"ד באדר שהוא פורים, והשאלה היא במה התחילו אז, אם במגילה או בברית?

תברו ה"גאון" עיין, יגע ומצא, ענה ואמר לו: העיר גושן מסתמא היא מוקפת חומה מימות יהושע בן נון, ואם כן אין מקום כלל לשאלתך, כי שם קוראים את המגילה ביום ט"ו ולא ביום ט"ד...

@ את האימרה "חייב אדם להתבסס בפורים עד שלא ידע להבחין בין 'ארור המן' ל'ברוך מרדכי'", יש לפרש כך: 'ארור המן' בגימטריה עולה 502, וזו גם הגימטריה של 'ברוך מרדכי'. צריך אדם להשתכר בפורים עד שלא יוכל לעשות את החשבון הזה.

הלכות פרשת זכור

מוטלת החובה על עם ישראל לזכור את אשר עשה להם עמלק, ואף לעתיד לבוא - **"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים!"** (דרשו חכמים: **"זכור"** - בפה; **"לא תשכח"** - בלב. א. המשנה במסכת מגילה (כט) כותבת שארץ לקרוא פרשת **"זכור"** סמוך לפורים כדי לסמוך את מחיית עמלק למחיית המן (לשון רש"י) כדכתיב הימים האלה **"נזכרים ונעשים"**. ב. מוציאין ב' ספרים וקורין בראשון שבעה עולים בפרשת השבוע, ואומרים חצי קדיש, והמפטיר קורא בספר שני **"פרשת זכור"** ואומר חצי קדיש, ומפטירין הספרדים **"ויאמר שמואל"**, ומסיימין כשאר שבתות. ג. פרשת זכור **חייבים לקרוא מדאורייתא**, (שולחן ערוך סעי' ז) ויש אומרים שפרשת פרה גם כן חיובה מהתורה, ולכן יזהר הקורא לקרוא בקול רם כדי שישמעו כל הקהל ויכוונו לצאת ידי חובה וגם השי"ץ יכוין להוציא ידי חובתם. ד. טוב לקרוא בספר התורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת. וטוב שכל אחד ואחד ישתדל לשמוע קריאת פרשת זכור בספר תורה ובניגון לפי מהנה עדתו.

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל עמר בזכות תרומתם לעלון זכור לרפואה שלימה, פרנסה טובה, אושר, לכל מילי דמיטב. **יזכו לבן זכר** וירונו נחת ושלווה. וברכה והצלחה לבת **דבורה-לאה**

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

ערכים חינוכיים בפורים

מנהיגות - מרדכי ואסתר מגלמים את המנהיג האולטימטיבי. מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש מנהיג זקוף קומה "הדורש טוב לעמו". אסתר המלכה מקבלת את האחריות להצלת העם היהודי "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי".

קריאת המגילה - העיון והלימוד במגילה בא להנחיל את האמונה בבורא העולם. העמידה על שמירת ערכי מצוות היהדות "מרדכי לא יכרת ולא ישתחוה".

מתנות לאביונים - הצורך לסייע לחלשים ולתמוך בעניי עמך ישראל, מצביע על היכולת שלנו כעם להתנהג כחברה מוסרית וערכית, יצירת תחושה של "איש לרעהו יעזור..."

משלוח מנות איש לרעהו - הפרייה הדדית, הלומד מחברו מחד גיסא ומאידך גיסא למלמד את חברו.

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי ברגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. נחת ושלווה לציון **בציה דודי ולמאיר וזהבה אברהמי**

סרכה והצלה לאוריאל ואורטל אלעד ומיכל אברהמי